

РЕШЕНИЕ

№ 1500

гр. Варна, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Г.

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
И.нка Д. Дрингова

при участието на секретаря Галина Г. Славова
като разгледа докладваното от Златина Ив. Кавърджикова Въззивно гражданско дело № 20223100501861 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по **въззивна жалба вх. № 55819/12.08.2022г.** от Средно училище „Никола Йонков Вапцаров“-гр. Суворово, БУЛСТАТ 000082944, представлявано от директора Д.Т. Д., чрез мл.адв. И. Д., срещу Решение № 2242/07.07.2022г. по гр.д. № 20223110104956/2022г. на 40-ти състав на ВРС, с което е признато, на осн. чл. 344 ал. 1 т. 1 КТ за незаконно уволнението на Д. Р. К., ЕГН *****, извършено на основание чл.328 ал.1 т. 5 от КТ със Заповед № РД06-163/18.02.2022г. на Началника на Регионално управление на образованието – Варна, считано от 18.02.2022 г. и е отменена заповедта, с която е наложено, възстановен е на осн. чл. 344 ал. 1 т. 2 от КТ Д. Р. К., ЕГН ***** на заеманата от него преди уволнението длъжност „Директор” в Средно училище „Никола Йонков Вапцаров“ – гр. Суворово, обл. Варна; на осн. чл. 78 ал. 1 ГПК Средно училище „Никола Йонков Вапцаров“ – гр. Суворово, обл. Варна, Булстат: 000082944 е осъдено да заплати на Д. Р. К., ЕГН ***** сумата от 2000 лв. /две хиляди лева/, представляваща направените от него в производството пред ВРС разноски за адвокатско възнаграждение и на осн. чл. 78 ал. 6 ГПК ответникът Средно училище „Никола Йонков Вапцаров“ – гр. Суворово, обл. Варна, Булстат: 000082944 е осъдено да заплати в полза на държавата и бюджета на съдебната власт по сметка на ВРС сумата от 160 лв. /сто и шестдесет лева/ - дължима държавна такса.

Въззивникът изразява становище за това, че обжалваното решение е неправилно,

незаконосъобразно, постановено без да е направен съвкупен анализ на доказателствения материал, то е немотивирано и необосновано, постановено в нарушение на процесуалните правила.

Неправилен е изводът на ВРС, че към датата на издаване на уволнителната заповед К. е била член на ръководството на национален синдикален орган-Председател на СО „Образование и наука“-област Варна към Синдикат „Спартак“ и ползва сииндикална закрила по чл. 333, ал. 3, предл. 3 от КТ.

Съгласно длъжностната характеристика, връчена на К. на 04.11.2021г. за длъжността, която заема-Директор на СУ, той се явява орган на управление и контрол, прилагащ държавна политика в областта на предучилищното и училищното образование. Той ръководи и отговаря за цялостната дейност на образователната институция и в тази своя функция сключва, изменя и прекратява трудовите договори, като работодател, в съответствие с КТ, а неговият трудов договор се сключва и прекратява от по-горния спрямо работодателя орган-РУО-Варна. К. обаче недобросъвестно, съгласно разпоредбата на чл. 125 от КТ не е уведомил РУО –Варна за това кога е приет за член на Синдикат „Спартак“ и съответно е избран за председател на Синдикалната организация „Образование и наука“-област Варна при Синдикат „Спартак“. Към датата на уволнението и до подаване на въззивната жалба в РУО-Варна няма постъпила информация за датата, на която К. е избран за Председател на СО и на коя дата този негов избор е утвърден с решение на УС на синдиката. Защитата на К. е изкуствено въведена, за да бъде поставен РУО-Варна в условията на нарушител. Всички документи, свързани със закрилата-удостоверения и др. са антидатираны и целят обслужване на тезата на ищеца. Отрича, началникът на РУО-Варна да е действал при уволнението при злоупотреба с права и в нарушение на принципа на добросъвестност, като правото на защита на ответника, настоящ въззивник е било нарушено от ВРС.

Моли се обжалваното решение да бъде отменено и постановено друго, с което исковите претенции да бъдат отхвърлени. Претендира присъждане на сторените разноски пред двете инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от насрещната страна Д. Р. К. ЕГН ***** от гр. Суворово, чрез адв. К. Г., в който е изразено становище за неоснователност на оплакванията срещу постановеното решение. Моли за потвърждаване на обжалвания съдебен акт. Претендира разноски.

В с.з. на 25.10.2022г. въззивното СУ „Никола Йонков Вапцаров“-гр. Суворово, чрез адв. Алб.П. поддържа въззивната си жалба, а въззИ.емият Д. Р. К., чрез адв. Кр.Г.-писменото си становище, поддържано и в подадените писмени бележки по спора № 25718/03.11.2022г.

ВОС констатира следното:

В исковата си молба ищецът Д. Р. К., чрез адв.Кр.Г. излага, че с влязло в сила на 01.11.2021г. решение № 1000/01.06.2021г. по в.гр.д. № 1010/2021г. на ВОС-ГО, 5-ти състав е

било признато за незаконно уволнението му, извършено със Заповед № РД-07-65/26.10.2020г. на началника на Регионален инспекторат по образованието-Варна и е той е бил възстановен на заеманата до уволнението длъжност-„директор“ на СУ „Н.Й.Вапцаров“-гр. Суворово, обл. Варна. На 04.11.2021 г., с оглед издадената Заповед № РД 06-1326/04.11.2021г., след надлежно подадено заявление.

Със Заповед № РД-131/10.02.2022г. на Началника на РУО-Варна, в училището е назначена проверка, за резултатите от която е бил съставен КП № КМОД 11-36/18.02.2022г. , на експерт от РУО-Варна, оспорен от страната по съдържание и по същество, връчен му на 18.02.2022г. По повод на извършената проверка, със Заповед № РД 06-162/17.02.2022г. на Началника на РУО-Варна, връчена на 18.02.2022г. на Директора Д. К. са дадени задължителни предписания, които поради настъпилото уволнение, не е изпълнил. Уволнителната заповед препраща също и към доклад № 80-62/18.02.2022г. и жалба № 94-168/09.02.2022г., подадена в РУО-Варна. Без да са му искани обяснения по реда на чл. 193 от КТ се е пристъпило към уволнение. Не му е била предоставяна и методическа подкрепа, на осн. чл. 9 ал. 1 и сл. от Правилника за устройството и функциите на РУО.

Преди уволнение, още със заявление № 94-1098/03.11.2021г., подадена в РУО-Варна, ищецът е декларирал закрила по чл. 333, ал. 3 от КТ, като член на ръководен избран синдикален орган, изграден на териториален и отраслов принцип-Председател на СО „Образование и наука“-област Варна към Синдикат „Спартак“. Преди връчване на уволнителната заповед Началникът на РУО-Варна е поискал от К. да попълни декларация, заведена с вх.№ 0613-65/18.02.2022г. в РУО-Варна, в която К. е декларирал закрила по чл. 333, ал. 3 от КТ. Поискано е било деклараторът да представи документ-удостоверение от Синдикат „Спартак“, което е било изпратено и представено от Синдиката на 18.02.2022г. и заведено с вх.№ 18-55/18.02.2022г. в РУО-Варна. Въпреки декларираната закрила по чл. 333, ал. 3 от КТ, Началникът на РУО-Варна е уволнил К.. Още същият ден последният е входирил нарочно искане да бъде отменена уволнителната заповед и възстановен на работа, но без положителен за него резултат.

Поискал е от съда да бъде отменено незаконното уволнение и възстановен на заеманата до уволнението длъжност, ведно с присъждане на сторените разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор от ответника Средно училище „Никола Йонков Вапцаров“-гр. Суворово, обл. Варна, представлявано от директора Д.Т. Д., чрез мл.адв. И. Д., като излага съображения за неоснователност на предявените искове.

Не оспорва, че Д. Р. К. е бил в трудово правоотношение със СУ, като е заемал длъжността „директор“ до 18.02.2022г., когато е било прекратено, на осн. чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ, поради липса на качества на работника или служителя за ефективното изпълнение на работата. Не е спорно също така ,че със заповед № РД-07-65/26.10.2020г. е било прекратено и преди това трудовото му правоотношение, на осн. чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ, че цитираната заповед е била отменена от съда и, че от 04.11.2021г. е възстановен на заеманата до уволнението длъжност, след подадено заявление и явяване да заеме длъжността „директор“ на СУ „Никола Йонков Вапцаров“-гр. Суворово. Оспорват се всички наведени други

твърдения на ищеца. Исковите претенции са неоснователни и се моли да бъдат отхвърлени, с присъждане на сторените разноски.

Липсата на качества на директора Д. К. да изпълнява заеманата от него длъжност е установена в периода, начиная от 04.11.2021г. до 10.02.2022г.-датата на проверката, инициирана със Заповед № РД-131/10.02.2022г. Извършените в периода проверки са установили невъзможност директорът да създаде организация и извършва последващ контрол за присъствието на учениците, обучаващи се в електронна среда от разстояние и присъствено, както и за установяване на броя на учениците в Национална електронна информационна система за предучилищно и училищно образование /НЕИСПУО/. Не е в състояние да организира контрола на процесите на планиране, администриране и организиране на образователния процес, като се достига до разминаване на броя на учениците в електронния дневник и действително отразеното в НЕИСПУКО. На 11.02.2022г., при проверка за посещаемост на учениците е установено, че само 15% са присъствали, а директорът не е дал обяснение за отсъствието на 85% от тях. Той не притежава качества като ръководител, при издаване на заповеди да съобразява срокове и планира провеждането на учебни часове. Липсва му съобразителност, като конкретно посочени заповеди, не са връчени на вписаните в тях лица за сведение и изпълнение. В периода не е създал и актуализирал заповеди и вътрешни правила за обучение, възпитание и труд на персонала в условията на епидемична обстановка. Не е създал и въвел в Правилник за вътрешния ред конкретните правила и задължения на персонала за провеждане на обучение в електронна среда от разстояние. Не е създал и издал заповед за запознаване на педагогическия и непедагогическия състав с Етичен кодекс на училищната общност и Етичния кодекс на работещите с деца и те не са публикувани в сайта на училището. В следствие на това се е стигнало до създаването на звукозапис на 07.02.2022г. в електронна среда ТИЙМС в часа по руски език от акаунта на Г.И.-учител в училището, на който учениците са станали свидетели. Поради липса на управленски качества Д. К. не е създал организация за обучение на персонала за работа в платформата ТИЙМС. Оспорва се, че ръководителят на РУО не е оказал методическа подкрепа на директора. Относно твърдението, че е допуснато нарушение на чл. 333, 3 от КТ, е посочено, че към 18.02.2022г. Д. К. не е уведомил РУО кога е бил приет за член на Синдикат „Спартак“ и за датата на която е бил избран за председател и кога този избор е утвърден от с решение на УС на Синдиката. По тези съображения, работодателят оспорва твърденията на ищеца, че е избран за председател на Синдиката и изборът му е утвърден с решение на УС. Налице е недобросъвестно упражняване на права и задължения от негова страна по чл. 80т КТ. Няма недобросъвестно поведение от страна на работодателя-Началника на РУО-Варна при прекратяване на трудовото правоотношение, без искане на разрешение по чл. 333, ал. 3 от КТ.

Моли се да бъдат отхвърлени предявените от Д. К. искове, както и за присъждане на разноски.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното:

Не се спори между страните и се установява от представените пред ВРС доказателства, че между РИ на МОН-Варна и Д. Р. К. е било налице от 06.07.1998г. валидно трудово правоотношение, по силата на което последният е заемала длъжността Директор на СОУ „Н.Й.Вапцаров“-гр. Суворово.

След уволнение, с влязло в сила на 01.11.2021г. решение № 1000/01.06.2021г. по в.гр.д. № 1010/2021г. на ВОС, уволнението е било признато за незаконно и Д. Р. К. е бил възстановен на заеманата от него до уволнението длъжност-Директор.

На 03.11.2021г. Д. Р. К. е подал заявление до Началника на РУО-Варна, с което, позовавайки се на влязлото в сила решение на ВОС е поискал да бъде възстановен на работа и е заявил, че ще се яви на 04.11.2021г. в СУ „Н.Й.Вапцаров“-гр. Суворово. Уведомил е работодателя си и за това, че към момента е член на ръководен избран синдикален орган, изграден на териториално и отраслово ниво-Председател на СО „Образование и наука-област Варна към Синдикат „Спартак“.

Със заповед № РД06-1326/04.11.2021г. на Началника на РУО-Варна, Д. Р. К. е възстановен на длъжността „Директор“ на СУ „Н.Й.Вапцаров“-гр.Суворово, считано от 04.11.2021г. Подписал е и допълнително споразумение № РД08-466/04.11.2018г. с работодателя, като е увеличено основното му трудово възнаграждение. На 04.11.2021г. на Д. Р. К. е връчена и рамкова длъжностна характеристика за длъжността „Директор“ на Общинско училище.

Последвало е връчване на процесната заповед № РД06-163/18.02.2022г. на Началника на РУО-Варна, с която трудовото правоотношение на Д. Р. К., считано от 18.02.2022г. е прекратено на осн. чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ поради липсата на качества за ефективно изпълнение на работата като директор на СУ „Н.Й.Вапцаров“-гр. Суворово, установено в периода от 04.11.2021г. до 10.02.2022г. В заповедта са посочени какви качества му липсват и какви дейности не умее да извършва, какви пропуски в работата си е допуснал, като са цитирани КП № КМОД 11-36/18.02.2022г., доклад № 80-62/18.02.2022г. от извършена проверка по жалба № 94-168/09.02.2022г. в РУО-Варна. Представен е КП № КМОД 11-36/18.02.2022г., връчен на К. на 18.02.2022г., подписан от него със забележка и в пълнота доклад № 80-62/18.02.2022г. за извършената проверка по сигнал с вх. № 94-168/09.02.2022 в РУО-Варна, относно административна, управленска и контролна дейност на директора на СУ „Н.Й.Вапцаров“-гр. Суворово, без данни да е сведен до знанието на Д. Р. К..

На 344, ал. 3 от КТр2базата на цитираните непосредствено по-горе два документа-КП № КМОД 11-36/18.02.2022г., доклад № 80-62/18.02.2022г. и др. е издадена заповед № 162/18.02.2022г. на Началника на РУО-Варна, с която са дадени предписания и наредени на директора на СУ „Н.Й.Вапцаров“-гр. Суворово да коригира допуснати пропуски в работата си, изброени в 11 точки, като му е даден срок за изпълнение за всичките до 24.02.2022г.

Според декларация вх.д. № 0613-65/18.02.2022г., деклараторът Д. Р. К. под страх от наказателна отговорност е деклариал, че е член на синдикалното ръководство – председател на СО „Образование и наука“-Област Варна към Синдикат „Спартак“.

Няма спор, че искане на разрешение за уволнението на Д. Р. К. не е искано съгласието на Синдикат „Спартак“ по чл. 333, ал. 3 от КТ.

С искане до Началника на РУО-Варна № 0613-65/18.02.2022г., към което е приложено удостоверение, Д. Р. К. е поискал да бъде отменено на осн. чл. 344, ал. 2 от КТ уволнението му и възстановяване на работа. Видно от удостоверение № 3/18.02.2022г., изд. от Председател и Председател на УС на Синдикат „Спартак“, Д. Р. К. е избран за председател на СО „Образование и наука“–Област Варна при Синдикат Спартак“, което е утвърдено с решение на УС на Синдиката, съгласно разпоредбите на Устава и е изрично удостоверено, че към момента на издаване на удостоверението, горните обстоятелства не са променени.

С писмо № 42890/27.06.2022г. , към което е приложено удостоверение № 21/23.06.2022г., изд. от председателя на Синдикат „Спартак“, приети от съда в о.с.з. по първоинстанционното дело на 28.06.2022г., Д. Р. К., е ангажирал доказателства, че към 18.02.2022г. е бил приет за член на Синдикат Спартак с решение на УС от 23.03.2021г. и избран за Председател на СО „Образование и наука“–Област Варна към Синдикат Спартак“ на учредителното събрание , провело се на 01.06.2021г., обективизирано в Учредителния протокол от същата дата , след издаване на решение от 31.05.2021г. на УС на синдиката, като изборът му е утвърден с решение от 02.06.2021г. на УС на синдиката.

Пред ВРС са изслушани показанията на водената от ищеца свидетелка-Г.В. Г., която работи в СУ „Н.Й.Вапцаров“ от 2011г. до 2020г., когато е била съкратена и от 08.11.2021г. до момента. Свидетелката дава показания, опровергаващи констатациите за установени нарушения, допуснати от директора Д. Р. К.. Потвърждава факта, че в училището не е имало приет Етичен кодекс за работа с деца. Ответното училище е ангажирало гласни доказателства чрез разпита на св. Н.Н.Н.. Тази свидетелка пространно обяснява за влошените си отношения с директора и зам.директора-св. Г.. Свидетелства и за бездействие от страна на директора, не е писал правилници, мерки, заповедите ги пишела тя или секретарката му, не е осъществявал контрол, освен на учителката Г.И., играел на компютърни игри в работно време. Не знае Д. К. да е бил синдикален член.

Пред ВОС са изслушани показанията на свидетелката Й.С.Х.-старши експерт в организация на средното образование“ в РУО-Варна, член на екипа извършил част от проверките по сигнали и жалби в училището. Свидетелства какви констатации са направени при проверките и, че са били дадени на директора Д. К. задължителни предписания. В досието му на директор в РУО твърди, че няма документ, свидетелстващ за синдикалната му дейност.

С оглед така установеното от фактическа страна, се налагат следните правни изводи:

Въззивната жалба е подадена в предвидения в чл. 259, ал. 1 от ГПК срок, от надлежно легитимирано лице-страна по спора, при наличието на правен интерес и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което са допустими за разглеждане..

Ищецът, настоящ въззИ.ем Д. Р. К. е предявил кумулативно съединени искиове с правно осн. чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ, с оглед прекратеното му на осн. чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ трудово правоотношение със заповед № РД 06-163/18.02.2022г. на Началника на РУО-

Варна. Съгласно нормата на чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ работодателят може да прекрати трудовия договор, като отправи писмено предизвестие до работника или служителя в сроковете по [чл. 326, ал. 2](#) при липса на качества на работника или служителя за ефективно изпълнение на работата. В случая не е връчвано предизвестие, а направо е издадена обжалваната заповед.

Преди да се произнесе по съществото на спора, съдът дължи произнасяне по оплакването в исковата молба за незаконосъобразност на уволнителната заповед, поради неспазването на чл. 333, ал. 3 от КТ, съответно възражението, направено от работодателя за това, поддържано и във въззивната жалба.

Настоящият състав намира за основателни исковите претенции, като възприема мотивите на обжалвания първоинстанционен акт и на осн. чл. 272 от ГПК препраща към тях.

Независимо от това ще изложи и собствени мотиви, разглеждайки твърденията, съответно оспорванията на насрещната страна за приложимостта на разпоредбата на чл. 333, ал. 3 от КТ. Установи ли се необходимостта от искането на съгласие от СО „Образование и наука“ - Област Варна към Синдикат „Спартак“ за уволнението на Д. Р. К. в хипотезата на чл. 333, ал. 3 от КТ и доколкото няма спор, че такова съгласие не е искано, заповедта за уволнение би се оказала незаконосъобразна само на това основание и исковите претенции би следвало да бъдат уважени.

Съгласно разпоредбата на чл. 333, ал. 3 КТ, в случаите, сред които по чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ, работодателят може да уволни работник или служител, който е член на синдикално ръководство в предприятието, на териториален, отраслов или национален ръководен избран синдикален орган, през времето, докато заема съответната синдикална длъжност и до 6 месеца след освобождаването му, само с предварителното съгласие на синдикален орган, определен с решение на централното ръководство на съответната синдикална организация.

Както в практиката си ВКС приема /решение № 667/15.11.2010г. на ВКС по гр.д. № 63/2010г. на Четвърто ГО и решение № 301/26.02.2015г. на ВКС по гр.д. № 6823/2014г. на Четвърто ГОА/, с право на синдикална закрила при уволнение се ползват два вида синдикални дейци: членовете на синдикалното ръководство в предприятието- председателят и секретарят на първичното организационно-структурно звено на съответния синдикат в предприятието на работодателя и членовете на ръководен избран синдикален орган, който може да е изграден на териториален, отраслов или национален принцип. Ръководният избран синдикален орган се приема, че стои по-високо в структурата на съответния синдикат и над първичните организационно-структурни звена. Такъв орган ръководи или координира действията на първичните организационно-структурни звена при различни работодатели, сред които може да не е работодателят на уволнявания избран член. От значение за предварителната закрила при уволнение е дали синдикалната организация е учредена на териториален, отраслов или национален принцип, съгласно устава ѝ /по аргумент на чл. 33 от КТ/ и съответният работник или служител дали е избран за председател или секретар, като тези обстоятелства могат да бъдат удостоверени, както с представянето на съответните учредителни актове и такИ. за избора, така и с издаването на нарочен официален удостоверителен документ от съответния горестоящ синдикален орган /в този смисъл е решение № 194/18.06.2013г. на ВКС по гр.д. № 1100/2012г. Четвърто ГО/.

Настоящият състав следва да изложи съображенията си за неоснователност на оплакването, че като училищен директор Д. Р. К. има функцията на работодател по отношение на учителския и помощния персонал в повереното му училище, поради което няма право на синдикална дейност. Правото на синдикално сдружаване е едно от конституционно скрепените права, уредено в чл. 49 от КРБ, като същото не може да бъде ограничавано. Не може да бъде отречено правото на сдружаване лице, заемащо макар и директорски пост, след като самото то престои труд. Не следва да бъде прието, че ищецът изтъква синдикалната си дейност, заемащ ръководен пост, в нарушение разпоредбата на чл. 8 от КТ, злоупотребявайки с права.

Видно, още със заявлението вх.д. № 94-1098/03.11.2021г., подадено до Началника на РУО-Варна, с което Д. Р. К. е поискал бъде възстановен на работа след отмяната на предходното му уволнение, като незаконосъобразно е посочил надлежно, че е член на ръководен избран синдикален орган, изграден на териториален и отраслов принцип, явяващ се председател на СО „Образование и наука“-Област Варна към Синдикат „Спартак“. Неоснователно е следователно възражението в отговора на исковата молба и оплакването във въззивната жалба, че в противоречие на разпоредбата на чл. 8 от КТ недобросъвестно не е уведомил РУО-Варна, че заема ръководен пост в СО, с цел да препятства евентуалното си уволнение. Без значение в случая е, че съгласно показанията на св. Й.С.Х. такова обстоятелство не е отразено в досието му на директор в РУО, както и това, че синдикалната му дейност не е известна на св. Н.Н.Н..

Още въднъж, това, че е председател на СО „Образование и наука“-Област Варна към Синдикат Спартак, Д. Р. К. е декларирал в подписаната от него декларация вх. № 0613-65/18.02.2022г. преди връчване на уволнителната заповед.

Ако работодателят е действал добросъвестно, той е могъл да направи справка, ако и да се съмнява в декларираните и оповестени обстоятелства, свързани със синдикалното членство и заемания ръководен пост в СО от Д. Р. К., така, че да не допусне издаването на незаконосъобразна заповед за уволнение. Не е предприел проверка, но е пристъпил към уволнение.

Дори и да се приеме, че към момента на уволнението не са били представени доказателства за заемания от Д. Р. К. пост в СО, работодателят не му е указал представянето на такИ.. Дори след връчване на заповед № РД 06-163/18.02.2022г. Д. Р. К. е представил удостоверение изх. № 3/18.02.2022г. и е поискал отмяна на уволнителната заповед, на осн. чл. 344, ал. 2 от КТ, Началникът на РУО-Варна не удовлетворил искането. Разбира се, че представеното удостоверение е изготвено специално и с оглед осигуряване на благоприятен резултат при подадената молба по реда на чл. 344, ал. 2 от КТ.

Най-сетне ищецът, настоящ въззИ.ем е ангажирал по първоинстанционното дело удостоверение № 21/23.06.2022г., изд. от Председателя на Синдикат Спартак, в което е посочена конкретната дата на приемане на Д. Р. К. за член на СО, датата на избора му на председател на СО на териториален и отраслов принцип и утвърждаването с решенията на УС на синдиката. Само „Оспорвам!“ не е достатъчно. Насрещната страна е могла да изиска представянето на актовете на УС, но не е. Не е ангажирала и други доказателства, че актът е антидатиран, че има невярно съдържание.

Съдът приема за доказано, че Д. Р. К. е избран на 01.06.2021г. за председател на СО „Образование и наука“-Област Варна, към Синдикат „Спартак“, изграден на териториален и отраслов принцип. Към 18.02.2022г. се е ползвал от защитата по чл. 333, ал. 3 от КТ. Преди уволнението работодателят не е взел съгласието на синдикалния орган.

Заповедта за уволнение е незаконосъобразно постановена и следва уважаването на искането на Д. Р. К. за отмяната ѝ, без да се налага да бъде разглеждан спора по същество. Първоинстанционното решение в тази част следва да бъде потвърдено. С оглед основателността на иска с правно осн. чл. 344, ал. 1 от ГПК, основателен е и искът с правно осн. чл. 344, ал. 1, т. от КТ. Обжалваното решение следва да бъде потвърдено и в тази си част, както и в частта за разносните с правно основание чл. 78, ал. 1 в първоинстанционното производство и дължимата държавна такса за двата иска, на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК.

С оглед изхода на спора не се следват разноски на СУ „Никола Йонков Вапцаров“-гр. Суворово за въззивното производство. На осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК СУ „Никола Йонков Вапцаров“-гр. Суворово следва да бъде осъдено да заплати на Д. Р. К. сумата от **2000.00лв.**, представляваща заплатеното съгласно договор за правна защита от 19.08.2022г. адвокатско възнаграждение на л. 33 по делото и списък по чл. 80 от ГПК на л. 34 по делото.

Водим от горното, съдът

РЕШИ.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2242/07.07.2022г. по гр.д. № 20223110104956/2022г. на 40-ти състав на ВРС, с което е признато за незаконно уволнението на Д. Р. К., ЕГН *****, извършено на основание чл.328 ал.1 т. 5 от КТ със Заповед № РД06-163/18.02.2022г. на Началника на Регионално управление на образованието – Варна, считано от 18.02.2022 г. и е отменена заповедта, с която е наложено, на осн. чл. 344 ал. 1 т. 1 КТ ; Д. Р. К., ЕГН ***** е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „Директор” в Средно училище „Никола Йонков Вапцаров“ – гр. Суворово, обл. Варна, на осн. чл. 344 ал. 1 т. 2 от КТ; Средно училище „Никола Йонков Вапцаров“ – гр. Суворово, обл. Варна, Булстат: 000082944 е осъдено да заплати на Д. Р. К., ЕГН ***** сумата от **2000.00 лв.** . представляваща направените от него разноски в първата инстанция, на осн. чл. 78 ал. 1 ГПК и Средно училище „Никола Йонков Вапцаров“ – гр. Суворово, обл. Варна, Булстат: 000082944 е осъдено да заплати по сметка на ВРС сумата от **160.00 лв.**, представляваща дължима държавна такса, на осн. чл. 78 ал. 6 ГПК.

ОСЪЖДА Средно училище „Никола Йонков Вапцаров“ – гр. Суворово, обл. Варна, Булстат: 000082944 да заплати на Д. Р. К., ЕГН ***** от гр. Суворово, със съдебен адрес гр. Пловдив, ул. „А.П.“, № 49, ет. 3, чрез адв. К. Г., разноски за въззивната инстанция в размер на **2000.00 лв.**, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок, считано от датата на връчване на препис на страните, при условията на чл. 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____